

ше да ся превіе. То не дыхаше вѣче, нито слушаше, нито шаваше: можеше ли, мамо, да усѣти нѣщо?

М. Не, чадо, това е невъзможно, както и камъкътъ не може да усѣща.

И. Петръ бѣше добро момче, мамо, азъ часто играяхъ съ него, и много ми е жално като умрѣ. Но защо го турнахъ въ землѣтъ, въ тъмнѣтъ онѣхъ дупкѣ?

М. Другый пѣтъ ще ти кажъ за него. Преди да го погребѣтъ лѣкари-ти распрахъ тѣло-то му, за да познаѣтъ отъ що е умрѣлъ.

И. Кога умрѣ ще распорѣтъ ли и мое-то тѣло?

М. Не знаѣхъ. Нѣкога лѣкари-ти растварѣтъ тѣло-то на умрѣल्याтъ, за да научатъ причинѣтъ на смъртътъ му, и да знаѣтъ да лѣкуватъ други-ты болны.

И. Струва ми ся, че като растварѣтъ мъртво-то тѣло, могатъ да познаѣтъ сичкы-ты малкы търкалца, кои-то сѣ го правили да шава, догдѣ е было още живо.

М. Наистинѣ, чадо: и ты като порастешъ, ще ся научишь, що има въ тѣло-то; но нѣма въ него малкы търкалца, както въ часовникътъ. Тѣ сѣ много и различни части, които ся привождатъ въ движеніе (шаваніе) една отъ другѣ, и правѣтъ да шава сичкото тѣло. Знаешъ ли що е онова нѣщо, което прави да ся въртятъ търкалца-та въ часовникъ?

И. Ты ми каза напредъ, че то ся вика за-